la ꝓbatio certius ꝑsuadebit vt que p̃missa
sunt credãt: q̄ꝫ si sepe ⁊ attẽte leget: q̄ plīma
post se reliq̄t cãcellariꝰ ingenij ac doctrine
sue monimẽta. Jnuenit eteni nõ herẽtẽ in
curiosis ãbagibꝫ. nõ ĩ vana subtiliũ ostẽta
tione solicitũ. neqꝫ affectatõe exq̄site noui
tatꝫ turgẽtẽ. sed is insistẽtẽ tm̃mõ: q̄ cogni/
tu necessaria. ⁊ oꝑe salubria ĩ priscis docto
ribꝫ deꝑhẽdebat. q̄ ꝑfecto ad vsuꝫ nr̃oꝝ tẽ
porũ. ⁊ ad mores in q̄bꝫ xp̄iana versat̃ res/
publica. tã scite applicuit et accõmodauit:
vt nihil clariꝰ. nihil certiꝰ hoies nr̃i legere
possint. ꝑ qḋ ab hac misera ꝑplexitate: tũ ĩ
multis alijs: tum p̃sertim ĩ varietate leguꝫ
hũanaꝝ: q̄ nũc obligãtes: nũc abolite asse
runt̃. nõnunq̄ꝫ vertũt ĩ dubiũ. sese tuto do/
ceant̃ euoluere. Vñ factũ ẽ vt q̄ soli vtilita
ti primi scribẽdo studeret nulla affectiõe ꝓ
uata alicuiꝰ e doctoribꝫ q̄ eũ p̄cesserant sin
gularit̃ duceret̃. Quãuis enĩ ex his q̄ cele/
bres erant nemĩnẽ ignorauerit. eoꝝ tñ q̄s
nõ respuit ecc̃ia. nec aliquẽ vsqueq̄ꝫ refu
tauit. nec cuiq̄ꝫ sese vbilibet obnoxiũ cõsti
tuit imitatorẽ. sꝫ velut apis argumẽtosa sin
guloꝝ ꝯpastꝰ dulcorẽ. quẽ ex eo potissime
sapiebat. si q̄d naturalẽ aut diuinã legẽ sin
ceriꝰ redoleret. fauũ ꝑspicuũ ordiatissimuꝫ
suauissimũq̄ꝫ ꝯtexebat. Lõge ꝑfecto alienꝰ
ab eoꝝ sensu q̄ doctorẽ fauore ꝓbãt. ⁊ qui/
bus nõ tã ꝑspecta ṽitas q̄ꝫ eiusdẽ ꝓfessiõis
ꝯiũctio sectãdi alicuiꝰ nc̃citatẽ iponit. Nec
quidẽ ĩ scholastica theologia. Jn mystica
ṽo q̄ ita ẽ xp̄ianoꝝ vt auctore dionysio: solꝰ
sit xp̄ianis ꝯcessa: q̄ntꝰ fuerit iohẽs de ger
son. q̄ꝫ clarꝰ. q̄ꝫ copiosꝰ. q̄ꝫ iuste xp̄iani ag
nomẽ ꝓmeruerit. ex sc̄ptꝫ suis aduerti ma
nifestissie p̄t. Studiose siq̄dẽ curauit/ quẽ
admodũ de seip̃o plibꝫ ĩ locꝫ testat̃. theolo/
giã mysticã cũ scolastica ꝯcordare. Vel qḋ
oñderet scolasticꝫ doctrinis illã nõ esse ad/
uersaꝫ. Vel qḋ oẽs qui crudis solũmõ spe
culatõibꝫ deũ ĩuestigãt ad exꝑimẽtalẽ eius
gustũ inuitaret. ad quẽ scꝫ tãq̄ꝫ ad margari
tã p̄ciosã ⁊ future btitudĩs p̄libatiõeꝫ om̄s
xp̄iane ꝑfectõis auidos anhelare docebat
eo certe efficaciꝰ q̄ ⁊ ip̃e nõ mõ doctꝰ verbo
sꝫ ⁊ vsu ꝑitꝰ ĩ ea re fuerat. Nisi eni gustasset
q̄ꝫ suauis ẽ dñs. nũq̄ꝫ tale aliq̄d. qḋ melius
ꝑcipi q̄ꝫ dici põt. tã dilucide tã signate tãq̄ꝫ
copiose declarare potuisset. Nec miꝝ sane
Nã vt de vita q̄ꝫ sua nõ nihil afferat̃. ab in
eunte etate ꝑ parẽtes ad dei amorẽ allectꝰ
extitit. q̄s ip̃os pietate in deũ nõ mediocri
arsisse: indicio sũt liberi fere oẽs deo dicati
Hoc traditꝰ bonis artibꝫ in parisiẽsi gym
nasio ita se exercuit vt ꝓficiente cũ tꝑe peri
tia ⁊ itegritate: oĩm illic theologiã ꝓfitẽtiũ
tꝑe suo lõge eminẽtissimꝰ hr̃et̃ ⁊ eẽt. Sin
gularꝫ ꝑfecto glīa vicisse parisiẽses ĩ eo ĩq̄
ip̃i ceterꝫ studijs oĩbꝫ semꝑ p̄stitissent. Ue
rũ multo laus ãplior ⁊ ĩmensuꝫ fere p̄coniũ
eiꝰ ab his ꝯsurgit: q̄ꝝ adhuc ne meminimꝰ
quidẽ. Que q̃ illustriorẽ dicẽdi ornatũ de
poscũt alijs. ⁊ alij loco duximus refuanda.
Quis enĩ breuibꝫ cõplecti posset: accura/
tissimã prudẽtiã/ laborẽ fortissimũ. mode
stissima ꝯsilia. feruẽtissimũ zelũ. quẽ inde
fessus adhibuit ꝓ sedãdo ⁊ vniẽdo illo tur
bulẽtissimo scisinate q̄ etas illa q̄tiebatur:
Quis legatiões suas mira grauitate ⁊ pe/
ritia obitas: satis digne cõmemorare pos/
set: q̄s ꝓ frãcoꝝ rege: eccl̃a gallicana. ⁊ vni
uersitate parisiẽsi. tum pleꝝq̄ꝫ alias tum p̄
cipue apḋ celiberrimũ illḋ xp̄iani ppl̃i ge/
nerale ꝯciliũ ꝯstãtiense gnauiter admĩstra
uit. Jllic eteni diligẽtia incredibili. sanissi
ma doctrĩa ⁊ vehemẽtissima vi dicẽdi. q̄bꝫ
p̄res monuit. ꝯfirmauit ⁊ q̄d facto opꝰ eẽt
aptissime mõstrauit. tm̃ effecit ꝑ cõi pacis
q̄ a tota xp̄iana rep. exulabat recõciliatiõe
vt nõ minꝰ necessariꝰ fuisse videat̃ illi sue
calamitose tẽpestati. q̄ꝫ olim gloriosissimꝰ
doctor Augustinꝰ etati sue pelagianoꝝ he
rese ꝯtaminate. Extãt ⁊ tractatꝰ ⁊ oratões
eiꝰ ĩ eaꝫ rẽ plīme q̄ minꝰ nc̃c̃e sit adducere
multa ad hec cõprobãda. Quare silẽtio p̄/
tereant̃ reliq̄. si vno ṽbo ꝑsuasuꝫ fuerit Jo
hãnẽ de gerson euidẽtissimo intuitu ṽita/
tẽ ꝑspexisse ⁊ nõ miori ꝯstãtia ac fortitudi
ne ꝑspectã tutatũ fuisse. Ad eã siq̄dẽ sensũ
puritatẽ ⁊ simplificationẽ cordis deuene/
rat vt velut e sereno pacatoq̄ꝫ aere despice
re ⁊ ꝯtueri valeret oĩa q̄ sub se turbida pas
sionibꝫ: ⁊ ignorãtie nube obducta ĩ ceteris
agebãt̃ Jtaq̄ꝫ expeditissimꝰ ⁊ resolutissimꝰ
erat ĩ vero cognoscẽdo. Jn defendẽdo aũt
q̄ꝫ firmꝰ q̄ꝫ impterritꝰ fuerit: vl̃ h̃ vnũ argu
mẽto nob̃ sit. qḋ post grauissimas alterca/
tiones q̄bꝫ cõtra ĩpugnatores ṽitatũ fidei
et p̄ceptoꝝ dei corã sacrosc̄tõ cõcilio certa/
uerat. p̄ncipis etiã potẽtissimi odiũ nõ ve
ritꝰ. velut alter Chrysostomꝰ aut Athana/
sius ip̃m tãdẽ exiliũ molestissimũ ꝑpeti nõ
detrectauit. O virũ vere christianũ. O tẽ
poꝝ nr̃oꝝ ꝑditissimoꝝ singl̃are sidus Lu
cẽ quã a se pellũt ceteri ṽitatẽ etiã ĩ exilio ꝑ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-407-ii/0104
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG